

31 Ağustos 2019

Köyümüzdeki baba-dede mülklerini neden kısmen geri satın almak istiyorum?

Gez Hanları'nın ve Gez Köyü'nün önünden geçerken içim burkuluyor. İçimden öyle geliyor ki, acaba küçük de olsa eski anılarımızı yaşatabilmek/yad edebilmek için, eski dede-baba yerlerimizden biraz gayrimenkul satın alamaz mıyım? Alsam ne yapabilirim?

Her yıl liseyi bitirene kadar yaz tatillerini çalışmak ve yaşamak üzere köyümüz Gez Hanları'nda geçirirdik. Her santimetrekaresinde dersem belki mübalağalı olur, ama her metrekaresinde dersem mübalağalı olmaz, izim vardır.

Programlanmış işim olmadığı zamanlarda kavak fidanlığına gider, sulanmamış kavak ağaçlarının arklarına değirmen arkımızdan su koşarak onların sulanmasını sağlardım. Bu çalışmalardan babama büyük bir gururla bahseder ve ondan aferin alarak göğsümü kabartırdım. Köyde yaşayıp da çalışmamak bana göre miskinliktir. Çünkü doğa ile iç içe olan insanın doğayla uyum sağlayabilmesi için, sürekli yapacağı bir işinin, işlerinin olması ve yaratıcı olması gerekir. İnsan çalıştıkça mutlu oluyor ve özgüveni artıyor. Varlığının farkına varıyor.

Bir dönemler, biri evimizin yanında ikincisi ise evimizin arkasında olan bayırdaki havuzları dolduracak su katlığı çektiğimiz zaman, Gez Köyü'nün deresinden var olan yaklaşık bir buçuk kilometre uzunluğundaki arkımız vasıtasıyla bahçemizin sulanması için su getirmeye çalışırdım. Büyük zorluklarla karşılaşırdım. Arkın çok yerinde köstebeklerin açtıkları deliklerden su kanal dışına kaçırdı. Önceden çok iyi kontrol ve tamir etmek gerekirdi. Ayrıca dere üzerinden suyun geçmesini sağlayan metal ve tahta olukların da sağlam olmaları yani su kaçırmamaları gerekirdi. Rahmetli Anam evimizin önündeki bahçemizin sulanmasının vakti geldiğini bana hatırlatır ve sulama suyunu Gez'in deresinden getirmemi isterdi. Küreği omuzuma atar dereden arka suyu koşmak ve getirmek üzere sabah erken kalkar işe koyulurdum.

Çalışmayı, inisiyatif kullanmayı, işleri organize etmeyi, iş yaptırmayı, iş denetlemeyi köyümüzdeki hayattan öğrendiğim kanaatindeyim. Ailece okullar tatil olur köye gider, okullar başlar şehre dönerdik. Rahmetli Babam 1957 ve 1958 yıllarında tarlalarımızda 850 ton şeker pancarı üretti ve Erzurum Şeker Fabrikasına sattı. O zamanlar devlet şeker pancarı üretimini teşvik ediyordu. Hafızam beni yanıltmıyorsa, üreticilere bol avans veriliyor ve üreticinin işini kolaylaştırıyordu devlet. Bayburt'un mahallelerinden ortaokul ve lise çağındaki; okuyan, okumayan gençler, iki kamyon dolusu kız-erkek, bizim tarlalarda pancar çapalama ve tekleme işlerinde çalışırlardı.

Altmışlı yılların ilk yarısıydı, hafızam beni yanıltmıyorsa, Ballıkaya mevkiindeki 20 dönümlük tarlamızda şeker pancarı üretiminin sorumluluğunu Babam, Halit Abim ve bana vermişti; o yıl yörenin en büyük/verimli pancar üretimini biz o tarlada gerçekleştirmiştik.

Bisikletim olduğu dönemlerdi; askeriye'nin katır ve atlarının ot ihalesini babam aldığı için çok sayıda tırpancı, toplayıcı ve yükleyici çalıştırıyorduk. 20-30 kişinin kuşluk yoğurtlarını ve 4-5 bakraçtan/parçadan oluşan öğle yemeklerini büyük bir maharetle bisikletimle taşırdım.

Bunlar köyümüzde yaşadığım anılardan devede tüy misali bazıları; bunlar beni geçmişe geri götürüyor ve kendime sormama yol açıyor: Acaba o dönemleri gelişmeler ışığında farklılaştırarak ve geliştirerek yeniden ve uzaktan kontrollü olarak yaşatamaz mıyım? Hatta daha ileri giderek sorumu şöyle farklılaştırmak istiyorum: Bu düşünceleri; yöre/köy halkını yanıma alarak, benim bir sosyal sorumluluk projem olarak geliştiremez miyim? Bunun için de öncelikle şu sorunun cevabının verilmesi gerekir: Satın almak istediğim tarla Gez Hanları'nda mı olmalı? Bu takdirde amcalarımın oğullarının birinden uygun bir yer satın almam gerekir. Eğer köylünün yanında olmak istiyorsam, o zaman köylülerin yaşadığı bölgeden bir tarla/bahçe satın almayı düşünmeliyim.